

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 116/2012
26.12.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića, Biljane Sinanović i Dragiše Đorđevića, članova veća, sa savetnikom Olgicom Kozlov, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog Z.K., zbog krivičnog dela prevare iz člana 208. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 888/12 od 10.12.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 1797/11 od 14.11.2011. godine, u sednici veća održanoj 26.12.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 888/12 od 10.12.2012. godine kao osnovan, pa se preinačuju pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 1797/11 od 14.11.2011. godine i Prvog osnovnog suda u Beogradu K 23772/10 od 28.12.2010. godine, tako što Vrhovni kasacioni sud na osnovu čl. 354. tačka 3. ZKP-a, prema okr. Z.K.

ODBIJA OPTUŽBU

da je: dana 03.06.2005. godine u Beogradu, u ulici ..., kao direktor Preduzeća A.T. doo, sa sedištem u N.S. u ul. ... u uračunljivom stanju, svestan svoga dela čije izvršenje je hteo i svestan da je njegovo delo zabranjeno, u nameri da sebi pribavi ne malu protivpravnu imovinsku korist, lažnim prikazivanjem činjenice da je njegovo preduzeće likvidno i da će ugovorenu obavezu - plaćanje izvršiti u ugovorenom roku, doveo u zabludu D.M., direktora Preduzeća D.p., doo iz B., i time ga naveo da mu na štetu imovine svoga preduzeća preda i isporuči robu u ukupnoj vrednosti od 416.016,00 dinara, na taj način što je sa istim zaključio ugovor o prodaji hemijskih sredstava za prehranu bilja sa odloženim rokom plaćanja do 15.11.2005. godine, iako je znao da u momentu zaključenja ovog ugovora na svom računu nema slobodnih novčanih sredstava i da plaćanje ne može izvršiti u ugovorenom roku jer mu je račun u blokadi od decembra meseca 2004. godine, pa je istoga dana od oštećenog preduzeća, po otpremnici broj ... preuzeo robu i to: ... kg betastemina, ... kg grinstemina, ... kg frutastemina, ... kg zeastemina i ... kg olestemina, u ukupnoj vrednosti od 416.016,00 dinara, ostavljajući svedoku D. pritom kao garanciju za plaćanje preuzete robe blanko menicu broj AA ..., potpisanu i overenu pečatom preduzeća A.T. doo, nakon čega je robu otuđio, a da istu nije platio u ugovorenom roku, izbegavajući svaki dalji kontakt sa gore imenovanim, - čime bi izvršio krivično delo prevare iz člana 208. stav 1. KZ-a.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Prvog osnovnog suda u Beogradu K 23772/10 od 28.12.2010. godine, okrivljeni Z.K. oglašen je krivim zbog izvršenog krivičnog dela prevare iz člana 208. stav 1. KZ, i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od sedam meseci. U smislu člana 63. KZ, okrivljenom Z.K. je u utvrđenu kaznu zatvora uračunato vreme provedeno u pritvoru od 15.12.2006. do 21.12.2006. godine, dok je u smislu člana 196. stav 4. ZKP-a, oslobođen obaveze za naknadu troškova krivičnog postupka.

Odlučujući o žalbama Prvog osnovnog javnog tužioca u Beogradu i okrivljenog Z.K., Apelacioni sud u Beogradu je presudom Kž1 1797/11 od 14.11.2011. godine, odbio žalbe kao neosnovane i potvrdio prvostepenu presudu.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 888/12 od 10.12.2012. godine, zbog povrede Krivičnog zakona iz člana 369. tačka 2. ZKP-a u vezi člana 103. i člana 104. KZ, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvažanjem zahteva za zaštitu zakonitosti preinači drugostepenu presudu tako što će odbiti

optužbu protiv okrivljenog Z.K.

Vrhovni kasacioni sud je, pošto je postupio u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, održao sednicu veća u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa presudom protiv koje je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je po oceni navoda u zahtevu našao:

Osnovano se zahtevom za zaštitu zakonitosti ukazuje da su drugo-stepenom presudom povređene odredbe člana 369. tačka 2. ZKP-a, u vezi čl. 103. i 104. KZ-a.

Iz spisa predmeta se utvrđuje da je okrivljeni Z.K., oglašen krivim što je dana 03.06.2005. godine izvršio krivično delo prevare iz člana 208. stav 1. KZ.

Članom 5. stav 1. Krivičnog zakonika propisano je da se na učinioca krivičnog dela primenjuje zakon koji je važio u vreme izvršenja krivičnog dela, dok je članom 5. stav 2. KZ, propisano da će se, ako je posle izvršenja krivičnog dela izmenjen zakon, jednom ili više puta, primeniti zakon koji je najblaži za učinioca.

U vreme izvršenja krivičnog dela 03.06.2005. godine, važio je Krivični zakon Republike Srbije, kojim je za krivično delo prevare iz člana 171. stav 1. bila propisana kazna zatvora od 3 meseca do 5 godina.

Dana 01.01.2006. godine, stupio je snagu Krivični zakonik („Sl. glasnik RS“, broj 85 od 06.10.2005. godine), kojim je za krivično delo prevare iz člana 208. stav 1. bila propisana novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine.

Izmenama i dopunama Krivičnog zakonika („Sl. glasnik RS“ 72 od 03.09.2009. godine), koje su stupile na snagu 11.09.2009. godine, za krivično delo prevare iz člana 208. stav 1. propisana je kazna zatvora od šest meseci do pet godina i novčana kazna.

S obzirom na to da je od izvršenja krivičnog dela do presuđenja krivični zakon menjan, to je u smislu člana 5. stav 2. KZ, najblaži zakon za učinioca Krivični zakonik („Sl. glasnik RS“, 85 od 06.10.2005. godine), kojim je za krivično delo prevare iz člana 208. stav 1. bila propisana novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine.

Nadalje, prema odredbi člana 103. tačka 6. KZ, krivično gonjenje se ne može preduzeti kad protekne tri godine od izvršenja krivičnog dela za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora preko jedne godine, a odredbom člana 104. stav 6. KZ, predviđeno je da zastarelost krivičnog gonjenja nastaje u svakom slučaju kada protekne dvostruko vreme koje se po zakonu traži za zastarelost krivičnog gonjenja.

Kako je okrivljeni Z.K. 03.06.2005. godine izvršio predmetno krivično delo prevare iz člana 208. stav 1. KZ za koje je bila propisana novčana kazna ili kazna zatvora do tri godine, to je u smislu člana 104. stav 6. KZ, protekom vremena od šest godina od izvršenja krivičnog dela, dakle 03.06.2011. godine, nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja.

S obzirom na to da je presuda Apelacionog suda u Beogradu Kž1 1797/11 doneta 14.11.2011. godine, kada je već nastupila apsolutna zastarelost krivičnog gonjenja, to je Apelacioni sud u Beogradu, pravilnom primenom krivičnog zakona, bio dužan da u žalbenom postupku preinači prvostepenu presudu i na osnovu člana 354. tačka 3. ZKP-a, prema okrivljenom Z.K. odbije optužbu za krivično delo za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim.

Imajući u vidu da drugostepeni sud to nije učinio, već je prvostepenu presudu potvrdio, na taj način je povredio odredbu člana 369. tačka 2. u vezi člana 103. tačka 6. i člana 104. stav 6. KZ, na štetu okrivljenog Z.K.

S obzirom na napred navedeno, Vrhovni kasacioni sud je otklanjajući učinjenu povredu Zakona, preinačio pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu Kž1 1797/11 od 14.11.2011. godine i Prvog osnovnog suda u Beogradu K 23772/10 od 28.12.2010. godine te je na osnovu člana 354. tačka 3. ZKP-a, prema okrivljenom Z.K. odbio optužbu za krivično delo prevare iz člana 208. stav 1. KZ, dok je o troškovima krivičnog postupka odlučio u smislu odredbe člana 197. stav 1. ZKP-a.

Iz iznetih razloga, na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova i člana 425. stav 1. ZKP-a, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Olgica Kozlov,s.r.

Bata Cvetković,s.r.